

[Brosen.]

mange Gange til det ærede Medlem, der nu afbrød mig, at jeg kunde ikke forstaa, at de Konservative ikke kunde indse i 1929, at de skulde slutte et Forlig med Venstre, for det kunde da ikke tænkes, at der var andre Partier, de kunde faa et efter deres Opfattelse bedre Forlig med, og denne Opfattelse har jeg den Dag i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Rager kritiserede ogsaa Venstre i Forbindelse med 1932-Ordningen. Nu har jeg altsaa motiveret, hvorfor det var en Nødvendighed, at man gik til Forhandling med Regeringspartierne i 1932, nemlig for at faa en bedre Tilpasning end efter 1922-Ordningen. Det ærede Medlem Hr. Rager, der naturligvis ikke har det særlig godt som Ordfører i denne Sag — det kan jeg saa udmærket godt forstaa —, fortæller os nu, at naar hans Parti stemte for Ordningen i 1932, var det udelukkende, fordi det var en Besparellesforanstaltning. Hvad er saa Motiveringen i Dag? Det ærede Medlem vil jo stemme for Forslaget i Dag, og der er ikke nogen stor Forskel paa det foreliggende Forslag og det fra 1932. Der er byttet lidt om hist og her, og man kan sige, at den Ordning, her er ført à jour, er mere moderne o. s. v., men nogen reel Forskel paa 1932-Ordningen og det her foreslaaede er der ikke. Nu vil det ærede Medlem altsaa stemme for den, forstaaer jeg, og saa ved jeg virkelig ikke, hvorfor han kom frem med de Bemærkninger, han fremsatte her, da han sidst havde Ordet.

Ole Bjørn Kraft: Den Tale, som den højtærede Forsvarsminister holdt her i Dag som Svar paa de Bemærkninger, der er blevet fremsat fra forskellige Sider under denne Debat, var, synes jeg, præget af den samme Uklarhed og den samme Dobbeltthed, som paa saa mange Omraader gør sig gældende i Regeringens Militærpolitik og i selve det Forslag, som er forelagt. Der var i Ministerens Udtalelser Ting, som vi kunde hilse med Glæde, og som viste, at der var en Indstilling, hvor Forstaaelse var mulig, men der var ogsaa store, betydelige Af-snit i denne Tale, som fik dette Haab til at synke ret stærkt, fordi Ministeren her ganske øjensynligt tog Hensyn og var tvunget til at tage Hensyn, som vil hindre en virkelig Forstaaelse.

Naar Ministeren taler om, at selvfølgelig skal vi hindre, at vort Territorium bliver besat, og at vi skal hindre, at Luftbaser bliver anlagt, saa er vi fuldstændig enige med ham deri. Hele den positive Tone, der klinger herigennem, er i Overens-

stemmelse med vort Synspunkt, og den hilser vi med Tilfredshed. Ministeren tilføjede: Det er nu ikke nogen let Opgave at anlægge Luftbaser i Danmark. Det burde ikke være det, og der kan ogsaa være Omstændigheder, hvor Ministeren kan have Ret, men efter min Grundopfattelse af vor militære Stilling vil Ministeren ikke have Ret i, at det ikke kan blive en let Opgave, nemlig saa længe det er muligt at tvinge den danske Regerings Handlefrihed og Selvbestemmelsesret ved en Krigs Udbrud ved Truselen om et Luftangreb paa særlig saarbare Dele af Riget, først og fremmest paa København, der er Regeringens Sæde. Derfor har vi tillagt Spørgsmaalet om Københavns Luftforsvar overordentlig Betydning til Beskyttelse af Hovedstaden og til Beskyttelse først og fremmest af vor Neutralitetsvilje. Hvis Ministeren og jeg kunde blive enige i den Betragtning, at det er dansk Militærpolitik Hovedformaal at skabe Tillid i andre Stater til, at vi vil holde os udenfor, at vi vil bevare vor upartiske Stilling og virkelig sætte ind imod, at andre Stater misbruger vort Territorium, anvender dette Territorium i deres egen Militærtjeneste, da er det efter min Mening nødvendigt som Led i en saadan Bestræbelse at have et Luftforsvar, der hindrer, at blot Truselen om et Bombardement kan tvinge Regeringen, uanset hvad den ellers har gennemført, til at bøje sig for den ene eller den anden Stats Vilje. Det er ikke et særlig militært Spørgsmaal, der foreligger her, det er en rent politisk Tankegang, som Ministeren skulde være i Stand til at tiltræde, fordi baade han og den højtærede Udenrigsminister Gang paa Gang har givet Udtryk for, at Formaalet med dansk Militærpolitik maatte være at skabe en Tillid hos andre Stater til vor Vilje til Neutralitet og til, at vi vil sætte al den Evne, vi har, ind paa at hævde denne Neutralitet.

Ministeren sagde, at jeg havde udtalt, at Forventningerne var blevet skuffet, men jeg kunde dog ikke, sagde Ministeren, vente, at han skulde komme med et Forslag om Oprustning. Det er igen et af disse smaa farlige Ord, som man kan lægge forskellig Mening i. Jeg havde sandelig ikke ventet, at den højtærede Minister skulde komme med et Forslag, der betød en Oprustning i Lighed med den, der finder Sted i en Række Stormagter, men jeg vil ikke nægte, jeg havde ventet, at det danske Socialdemokrati, der nu har Ansvaret her i Landet, havde fremsat et Forslag, som paa en helt anden Maade